

[Arbejdsministeren]

ker ikke i sig selv, at der i jobskabelseslovens forstand kan være tale om oprettelse af nye arbejdspladser.

Da afgørelsen af, om der i et konkret tilfælde er tale om nye arbejdspladser, afgøres af det enkelte nævn, kan det ikke udelukkes, at der på dette område kan opstå en varierende praksis mellem de forskellige nævn.

Spm. nr. S 1296

Til *indenrigsministeren* (15/6 83) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt tidligere borgmester i Esbjerg Henning Rasmussen i sin egenskab af formand for valgbarhedsnævnet har været med til at erklære byrådsmedlemmer for ikke-valgbare i anledning af bøder, der er blevet idømt på grund af ikke-rettidigt indbetalt A-skat?«

Besvarelse (21/6 83):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

I henhold til § 50 a i lov om kommunale valg (lovbekendtgørelse nr. 196 af 22. april 1981) består valgbarhedsnævnet af 6 medlemmer, hvoraf de 2 – formanden og næstformanden – beskikkes af indenrigsministeren, medens de øvrige 4 udpeges af henholdsvis Amtsrådsforeningen i Danmark (1) og Kommunernes Landsforening (3). Formanden skal ved beskikkelsen være landsdommer eller højesteretsdommer. Siden nævnets nedsættelse har formandssædet stede været beklædt af en højesteretsdommer, fra 1. april 1966 – 31. marts 1982 af højesteretsdommer H. Tamm og fra 1. april 1982 af højesteretsdommer H. Funch Jensen.

Henning Rasmussen har således på intet tidspunkt været formand for valgbarhedsnævnet, men han har fra 1. april 1970, og til han den 26. oktober 1979 blev udnævnt til indenrigs- og justitsminister, været medlem af nævnet, udpeget hertil af Kommunernes Landsforening.

Valgbarhedsnævnet er et selvstændigt organ, hvis afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

I henhold til nævnets forretningsorden er dette kun beslutningsdygtigt, når samtlige medlemmer eller deres stedfortrædere deltager i en sags afgørelse. Nævnets beslutninger træffes ved almindelig stemmeflerhed; ved

stemmelighed er formandens stemme afgørende. Det er over for indenrigsministeriet oplyst, at i intet tilfælde, hvor nævnet har truffet afgørelse, har der foreligget stemmelighed, således at formandens stemme har været afgørende. Der har således i alle tilfælde været flertal blandt nævnets medlemmer for de afgørelser, der er truffet af nævnet.

Det kan oplyses, at i tiden fra 1. april 1970 til 26. oktober 1979 har nævnet truffet afgørelse i i alt 35 sager vedrørende overtrædelse af kildeskattelovgivningen. Nævnet fandt, at valgbarheden ikke var fortabt i 23 af de forelagte sager, hvorimod det fandt, at valgbarheden var fortabt i de resterende 12 sager. Om nævnets praksis i dette tidsrum kan oplyses, at bøder på 7.000 kr. og derover har medført fortabelse af valgbarhed, idet den pågældende allerede to gange tidligere havde modtaget bøder på henholdsvis 1.200 kr. og 1.500 kr. for lignende forseelser.

Det kan ikke oplyses, hvorledes de enkelte medlemmer af nævnet har voteret, henholdsvis afgivet stemme.

Nævnets praksis er senere lempet under hensyn til den økonomiske udvikling. Det kan således oplyses, at i den seneste afgørelse, nævnet har truffet, fandt nævnet ikke, at en bøde på 14.000 kr. kunne medføre tab af valgbarhed.

Spm. nr. S 1297

Til *indenrigsministeren* (15/6 83) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Hvis en selvstændig erhvervsdrivende, som også er byrådsmedlem, undlader at indbetale kildeskatten fra medarbejderne i vedkommendes virksomhed rettidigt, vil han så blive idømt en bøde, som medfører, at han må forlade sin post som byrådsmedlem?«

Begrundelse

I bladet Danske kommuner har man kunnet læse om, at bøde på blot ca. 10.000 kr. har medført, at et byrådsmedlem er blevet hældt ud af byrådet. I den forbindelse skal det bemærkes, at der ikke skal ske for sen indbetaling af ret store kildeskattebeløb, før bøden langt overstiger kr. 10.000.

Besvarelse (21/6 83):